

Thomas Röper: O čem jsou volby v Gruzii a co je v sázce

 infokurýr.cz/n/2024/09/30/thomas-roper-o-cem-jsou-volby-v-gruzii-a-co-je-v-sazce

kurýr

30. září 2024

V Gruzii se na konci října konají parlamentní volby, které se zaměří nejen na budoucnost Gruzie, ale také na otázku boje Západu pod vedením USA proti Rusku.

V Gruzii budou 26. října parlamentní volby, které lze bez nadsázky označit za volby osudové. Volby nejsou jen o politickém směřování země na další legislativní období, ale dokonce i o otázce, zda lze zemi ještě označit za demokratickou – jak na západní, tak na ruské poměry. A jde o důležité rozhodnutí v geopolitické bitvě Západu vedeného USA proti Rusku.

Tento článek velmi podrobně popíše situaci v Gruzii, protože Gruzie pravděpodobně ovládne titulky v EU zhruba za tři týdny, nejpozději však po volbách 26. října.

Výchozí situace

Gruzie je v zásadě prozápadní zemí, která má za cíl vstoupit do EU a NATO. Od kavkazské války v roce 2008, která hraje důležitou roli v současné volební kampani, již Gruzie neudrhuje diplomatické vztahy s Ruskem. Obviňovat zemi nebo její vládu z proruské orientace je proto absurdní.

Gruzínská vláda se navzdory masivnímu tlaku Západu odmítla připojit k ruským sankcím. Důvodem je, že gruzínská ekonomika je velmi závislá na Rusku, protože gruzínské zemědělské produkty jsou v Rusku tradičně žádané a Západ by Rusko jako trh v případě gruzínsko-ruské hospodářské války nenahradil, protože západní výrobci nemají zájem Gruzínské produkty mají na svých trzích konkurenci. Ruští turisté jsou navíc v Gruzii důležitým ekonomickým faktorem, zatímco západní turisté jsou v zemi výjimkou.

Gruzínská vláda tím, že se odmítá podílet na protiruské politice Západu, neprovádí proruskou politiku, ale spíše progruzínskou politiku založenou na objektivních faktech.

Aby se gruzínská vláda ubránila tlaku ze Západu, přijala letos proti masivnímu odporu Západu zákon (v médiích označovaný jako „zákon o zahraničních agentech“), který má omezit zahraniční vměšování do gruzínštiny. politika . Gruzínské nevládní organizace, média, blogeri a tak dále, kteří dostávají více než 20 procent svých příjmů ze zahraničí, to musí transparentně hlásit, což samozřejmě nechtějí a proti čemuž je Západ. EU proto odložila přístupová jednání s Gruzíí, USA zrušily společné projekty a uvalily první sankce na gruzínské politiky a úředníky.

Tento konfrontační postoj Západu také povzbudil gruzínskou vládu, aby schválila zákon proti pro-LGBT propagandě, populární ve velmi konzervativní zemi, která dále podněcuje protesty Západu.

Generální tajemník vládnoucí strany to začátkem září vysvětlil takto :

„Proto gruzínská církev, patriarchát a gruzínské vedení vystupují v boji proti LGBT propagandě, protože tyto výzvy jsou každému známé. A kdo pochybuje, že to dnes není výzva, měl by se znovu podívat na zahájení olympijských her. Zajistíme, aby život v této zemi nepřipomínal zahájení olympijských her.“

Poté, co vstoupil v platnost zákon proti zahraničnímu vlivu, převzaly kontrolu USA a zřejmě přes Arménii přesměrovaly finanční toky do nevládních organizací, médií a bloggerů, kteří mají ovlivňovat gruzínskou politiku v zájmu USA . Starosta gruzínského hlavního města Tbilisi 23. září prohlásil , že volební kampaň opozice byla de facto vedena americkými představiteli a že takové zasahování do vnitřních záležitostí Gruzie je nepřijatelné.

Kavkazská válka v roce 2008

Válka o Kavkaz z roku 2008 je západními politiky a médii vždy zahrnuta do seznamu údajných „ruských agresí“ a vykreslována jako jakýsi ruský prvotní hřích, protože Rusko údajně poprvé zcela nevyprovokovaně zaútočilo na jinou zemi. Toto tvrzení je však nehorázná lež, protože Rada EU vyslala vyšetřovací misi, aby zjistila skutečné události. Hle, podle závěrečné zprávy EU nebylo Rusko vůbec agresorem, ale napadeným bylo Rusko. Už jsem o tom mnohokrát informoval, podrobnosti najdete zde .

Toto zjištění Rady EU, které zveřejnila v roce 2009, však nic nemění na tom, že západní politici a média nadále šíří lež o údajné ruské agresí proti Gruzii. A také v Gruzii to byla zatím oficiální verze.

Gruzínský premiér oznámil 8. srpna 2024, v den 16. výročí začátku války, že gruzínská vláda chce vyšetřit události roku 2008. On a další přední vládní politici později prohlásili, že Gruzie je agresorem a že chtějí po volbách zakázat bývalou vládnoucí stranu tehdejšího prezidenta Saakašviliho, protože strana prováděla protigruzínskou politiku v zájmu cizích mocností, Gruzie pod tlakem davu cizí země do války v roce 2008 a dnes chce znovu zahnat Gruzii do války proti Rusku, ale dnes na základě podpory Ukrajiny.

Zakladatel a čestný předseda vládnoucí strany na předvolebním shromáždění 14. září řekl , že gruzínská vláda se po volbách omluví za válku mezi Osetiny a Gruzínci v roce 2008, kterou vyvolal bývalý gruzínský prezident Saakašvili a jeho strana na pokyn od v zahraničí mají. Jedině tak lze dosáhnout usmíření mezi dnešními znepřátelenými národy. O dva dny později generální tajemník vládnoucí strany prohlásil , že usmíření s Osetiny a Abcházci by nebylo možné bez gruzínské omluvy za válku.

V první reakci abcházské ministerstvo zahraničí uvedlo , že gruzínská omluva za válku by mohla být začátkem procesu usmíření.

Na začátku září gruzínský premiér prohlásil, že Gruzie se musí zbavit „Spojeného národního hnutí“, Saakašviliho strany, stejně jako se Německo po válce zbavilo Hitlera:

„Kdyby Hitlerova strana zůstala v německé politice po roce 1945, dosáhla by také asi 15 až 20 procent. <...> Tak jako se kdysi Němci tohoto neštěstí snadno a těžce zbavili, tak i my musíme osvobodit naši zemi od kolektivního národního hnutí.

Gruzínská vláda proto oznámila, že Saakašviliho stranu zakáže, pokud ve volbách získá potřebnou většinu pro změnu ústavy.

Po těchto vysvětleních nezbytných pro pochopení překládám článek gruzínského korespondenta ruské tiskové agentury TASS o situaci v Gruzii měsíc před volbami. Jak si můžete přečíst v článku, k zákazu (prozápadni) opozice se staví poměrně kriticky.

Po překladu podám další podrobnosti o současné eskalaci vztahů mezi Gruzii a USA.

Začátek překladu:

Měsíc do voleb v Gruzii: Blížící se vážná porážka opozice a fatální důsledky

Michail Egikov, vedoucí kanceláře TASS v Gruzii, o plánech vládnoucí strany „Gruzínský sen – Demokratická Gruzie“ zakázat významnou část opozice po parlamentních volbách 26. října

Gruzínský sen má před volbami několik hlavních poselství voličům, ale tím hlavním je zachování míru v zemi. Vládnoucí strana popisuje nadcházející volby jako referendum mezi válkou a mírem, protože věří, že opozice chce zatáhnout zemi do konfliktu s Ruskem a otevřít v Gruzii takzvanou druhou frontu. Vůdci „Gruzínského snu“

ospravedlňují své činy projevy opozičních představitelů v roce 2022, kteří po vypuknutí nepřátelství na Ukrajině vyzývali k vyslání gruzínských dobrovolníků do konfliktní zóny.

V této předvolební kampani si ale vládní strana nechce udržet moc jen získáním většiny v parlamentu. „Gruzínský sen“ usiluje o ústavní většinu, tedy alespoň tři čtvrtiny všech mandátů (113 ze 150), což mu umožní provádět ústavní změny bez ohledu na názory jeho oponentů. To je zvláště nutné pro klasifikaci bývalé vládnoucí strany „United National Movement“ (UNM), založené bývalým prezidentem Michailem Saakašvilim, a sdružení s ní spojených jako protiústavní. Plánuje se také zahájení řady trestních řízení. Gruzínská vláda chce zkrátka na ústavní úrovni zakázat většinu opozice v zemi a část z nich uvěznit.

Proč by měla být Saakašviliho strana zakázána

Během 12 let, kdy je Gruzínský sen u moci, jeho straničtí vůdci neustále připomínali UNM hříchy spáchané během devíti let její vlády až do října 2012. Především jde o porušování lidských práv, mafiánské metody v podnikání, senzační vraždy a tak dále. Saakašvili byl již odsouzen za dva trestné činy a tři další případy stále projednávají soud. Nedávno však vládnoucí strana dostala do popředí otázku gruzínsko-osetského konfliktu ze srpna 2008. Zpočátku byli Michail Saakašvili a „Národní hnutí“ obviněni ze zrady rezoluce Rady Evropy podepsané v roce 2008, která uvedla, že gruzínská armáda bez varování střílela na Cchinvali, čímž vyvolala eskalaci situace v regionu.

A nyní, 20. srpna, téměř dva měsíce před volbami, vydal Gruzínský sen prohlášení, v němž vysvětluje, proč potřebuje ústavní většinu. Jedním z hlavních motivů velkého volebního vítězství je záměr uznat UNM jako protiústavní a odsoudit ji za události roku 2008.

„Je nepřijatelné, že existuje byt' jen teoretická možnost, že se k moci vrátí politická síla, která spáchala zločin z roku 2008,“ stojí v prohlášení.

Sen také obvinil své hlavní odpůrce z provádění „zahraničních rozkazů“ během doby, kdy byli u moci, a z toho, že v tom pokračovali, když byli v opozici, a pokoušeli se zatáhnout Gruzii do konfliktu. Stručně řečeno: Saakašviliho strana je zločinná a nebezpečná a měla by být odstraněna z politického života a postavena před soud.

Představitelé vládnoucí strany ve svých dalších prohlášeních pohrozili „Národnímu hnutí“ nejen zákazem, ale doslova norimberskými procesy. Miliardář Bidzina Ivanišvili, zakladatel Gruzínského snu, obvinil bývalou vládu z rozpoutání války v roce 2008 v předvolebním projevu ve městě Gori dne 14. konflikty byly potrestány. Ivanišvili slíbil, že „velmi brzy proběhne gruzínský norimberský proces“, který bude podle jeho názoru předpokladem pro usmíření mezi Gruzínci a Osetiny.

Ivanišviliho slova vyvolala rozruch nejen kvůli ochotě země omluvit se Osetincům, ale také kvůli faktickému uznání, že válku rozpoutala Gruzie. Dříve oficiální Tbilisi označilo Rusko pouze za agresora. Nyní Gruzie uznala ostřelování „spícího Cchinvali“, ačkoli podpis rezoluce Rady Evropy považovala za zradu.

Premiér Irák Kobachidze později na tiskové konferenci potvrdil změnu rétoriky gruzínské vlády v otázce, kdo byl podněcovatelem konfliktu. Jak poznamenal předseda vlády, Gruzie dosud nemohla říci pravdu, protože řízení o událostech z roku 2008 v Haagu a Štrasburku ještě nebylo dokončeno a prohlášení gruzínské vlády mohla mít negativní vliv na procesy. Kromě toho, Kobachidze řekl, „Národní hnutí“ se stále snaží rozpoutat válku v zemi a vláda si nemůže dovolit „neříkat gruzínské společnosti celou pravdu, že to byl Saakašviliho režim, kdo tuto rozpoutanou válku v Gruzii v srpnu způsobil. 7, 2008.“

Nejen UNM

V prohlášení vládnoucí strany z 20. srpna a v dalších prohlášeních je zmíněna nejen UNM, ale i „kolektivní národní hnutí“. Gruzínská vláda tímto způsobem zobecňuje téměř celou opozici. Jednak proto, že „Národní hnutí“ je početně největší opoziční stranou, a proto udává tón ve sporu se současnou vládou. Za druhé, v posledních letech se v Gruzii objevilo několik stran, jejichž vůdci byli kdysi členy UNM, a proto jsou stále spojeni se Saakašvilim. Dokonce i strana „Za Gruzii“ bývalého premiéra Giorgiho Gacharii a strana „Lelo“ bankéře Mamuky Khasaradze spadají pod „kolektivní národní hnutí“ v duchu „gruzínského snu“, protože v určitém okamžiku došlo ke spolupráci mezi nimi a UNM dal.

Kobakhidze na tiskové konferenci 23. srpna potvrdil, že Dream plánuje zakázat jak Spojené národní hnutí, tak několik dalších stran, včetně Lelo a For Georgia. Upřesnil, že opozičním stranám, které mají být zakázány, budou odebrány mandáty, pokud vládnoucí strana získá ústavní většinu a překročí pětiprocentní hranici. To znamená, že „gruzínský sen“ by mohl zůstat jedinou silou v parlamentu. Nebo s některými poslanci z konzervativní „Aliance vlastenců“, která obhájí dialog s Ruskem, pokud překoná překážku.

Jak je to pravděpodobné?

Všechny průzkumy veřejného mínění ukazují, že volby vyhraje vládnoucí strana. Předpovědi o tom, kolik hlasů nakonec získá, se však značně liší.

Podle průzkumů veřejného mínění provedených jménem Gruzínského snu je vládnoucí strana kolem 60 procent. Podpora UNM klesla pod 20 procent, některé opoziční strany se blíží překročení pětiprocentní hranice a zbytek se do parlamentu nedostane. V tomto případě by „Sen“ měl dostatek hlasů k získání ústavní většiny, protože strany, které se dostanou do parlamentu, se připočítají k nepřiděleným mandátům stran, které ve volbách získají méně než 5 procent hlasů.

Průzkumy zadané opozičním televizním kanálem Formula ukazují méně optimistické výsledky pro „gruzínský sen“. Podle Edison Research získá vládnoucí strana více než 30 procent hlasů a vyhraje volby, zatímco UNM dostane asi 20 procent hlasů. Několik stran by navíc překonalo pětiprocentní překážku. Poté bude „Sen“ vyhlášen vítězem a představí kandidáta na premiéra, ale opozice bude mít v parlamentu většinu a strany se budou muset dohodnout na koaliční vládě.

Jak pro TASS vysvětlil politolog Vachtang Maisaja, Gruzínský sen bude schopen realizovat svůj plán na zákaz opozice pouze v případě, že získá ústavní většinu. Bez toho, pouze prostou většinou v parlamentu, nebude možné zakázat celá politická sdružení. Podle Maisaja by se to rovnalo převratu. Pokud však vládnoucí strana získá kýžených 113 křesel v parlamentu, bude na realizaci svých plánů potřebovat hodně času.

Jak expert poznamenal, je nutné především politicky zhodnotit skutečnost, že Saakašviliho režim byl autoritářský a porušoval lidská práva. Pak je třeba ustavit komise a provést vyšetřování. Nakonec to může trvat rok nebo dva, než budou strany uznány za protiústavní.

Konec překladu

Gruzínsko-americký vztah

USA požadují od svých „spojenců“ bezpodmínečnou loajalitu a, jak známo, také požadují, aby se všechny země světa podřídily politice a přáním americké vlády. Každému, kdo to odmítne, bude ze strany USA hrozit sankce nebo něco horšího.

Americká vláda se odpovídajícím způsobem rozzlobila, když gruzínská vláda vzdorovala požadavkům Washingtonu, aby se připojila k protiruským sankcím. A americká vláda se ještě více rozzlobila, když gruzínská vláda schválila zákon proti zahraničnímu

vměšování, protože jsou to USA a Západ, kdo se prostřednictvím svých nevládních organizací snaží řídit gruzínskou politiku ve svůj prospěch.

Sankce uvalené USA 16. září na více než 60 Gruzínců , včetně úředníků gruzínského ministerstva vnitra, byly v září v Gruzii popsány jako nepatřičné vměšování do gruzínských voleb .

Gruzínský premiér Kobachidze na schůzce s americkým velvyslancem v Gruzii o den později řekl, že Gruzie by mohla výrazně přehodnotit svůj postoj vůči USA, pokud přijme další rozhodnutí, jako jsou dříve uvalené sankce, jak uvedla jeho tisková kancelář :

„Bylo oznámeno, že toto rozhodnutí přivedlo americkou stranu blíže ke kritickému bodu, který, pokud bude učiněno další podobné rozhodnutí, může vést k významné změně v gruzínské pozici v gruzínsko-amerických vztazích.“

Jak řekl Kobachidze, tento krok měl „zlepšit šance opozice před volbami, ale je zcela kontraproduktivní“. Ve skutečnosti by sankce proti občanům, včetně těch v bezpečnostních složkách, „nezlepšily šance opozice před volbami a nevydělaly by vládní tým“.

Gruzínský premiér měl na 26. září navštívit Valné shromáždění OSN a naplánována byla také recepce s americkým prezidentem Bidenem. Poté gruzínská pobočka amerického státního vysílání Hlas Ameriky oznámila, že gruzínská hlava vlády byla odmítnuta , což Bílý dům následně potvrdil. Gruzínská vládnoucí strana později oznámila , že podle jejích informací americká vláda na žádost gruzínské opozice dokonce zvažovala zákaz vstupu gruzínského premiéra do USA na Valné shromáždění OSN.

Gruzínský premiér popsal chování americké vlády jako dětinské:

„Co se týče zrušeného pozvání na večeři a plánovaného podání ruky. Byl to trochu dětinský tah. USA jsou velká země a být uražen není nic. co je zdobí. Trucování je dětinský čin, který ji nezdobí.“

Poznamenal také, že „tohoto podání ruky nebo večeře byli přítomni vůdci několika desítek autoritářských zemí“ a že veřejnost si může vyvodit vlastní závěry.

Co teď?

Gruzie bude nepochybně dominovat západním médiím od poloviny do konce října, protože se očekává, že Západ obviní gruzínskou vládu z volebního podvodu a pokusí se zorganizovat další barevnou revoluci.

Pokud gruzínská vláda přežije tento pokus o převrat, bude se muset zamyslet nad budoucím směřováním své politiky, protože Západ pak bude vůči gruzínské vládě otevřeně nepřátelský.

Sbližování s Ruskem vlastně není na oficiálním programu gruzínské vlády, ale vzhledem ke geopolitické situaci a tlaku ze Západu malá země pravděpodobně nebude mít sílu prosazovat nezávislou politiku. Západ by svým tlakem donutil Gruzii přiblížit se Rusku, ať už si to gruzínská vláda přeje nebo ne.

To jistě nikdy nebylo cílem gruzínské vlády, protože je u moci dvanáct let a za tu dobu neudělala žádné významné kroky k usmíření s Ruskem, ale byla na cestě sbližování s EU a NATO. léta pronásledována.

Gruzii pravděpodobně čeká horký podzim, protože ve volbách jde o hodně, a to nejen pro malou Gruzii.

Thomas Röper

